

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1142/2025
25.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Дијане Јанковић, Милене Рашић, Александра Степановића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. у вези члана 61. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног АА, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зајечару Кв 43/24 од 27.06.2025. године и Вишег суда у Зајечару Кж1 71/25 од 05.08.2025. године, у седници већа одржаној дана 25.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зајечару Кв 43/24 од 27.06.2025. године и Вишег суда у Зајечару Кж1 71/25 од 05.08.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару Кв 43/24 од 27.06.2025. године усвојен је захтев ОЈТ у Зајечару Ктр 162/24 од 06.02.2024. године за изрицање јединствене казне окривљеном АА, па се преиначују у погледу одлуке о казни:

- правноснажна пресуда Основног суда у Зајечару Кв 252/21 од 13.10.2021. године, којом је окривљени АА осуђен на јединствену казну затвору у трајању од 1 (једне) године и 5 (пет) месеци, која ће се извршити у заводским условима, у коју му се урачунава и време проведено на издржавању казне затвора у просторијама у којима станује, у трајању од 8 (осам) месеци, на коју је осуђен пресудом Основног суда у Зајечару К 100/17 од 22.06.2017. године, а која је део јединствене казне затвора у трајању од 1 (једне) године, на коју је осуђен пресудом Основног суда у Зајечару Кв 59/20 од 14.07.2020. године и изречена му је мера безбедности одузимање предмета, наведених у изреци пресуде, који ће се по правноснажности пресуде предати ПУ Зајечар, ради уништења и мера безбедности забрана приближавања оштећеној ББ и оштећеној ВВ на удаљености мањој од 100 метара, као и даље узнемиравање оштећених у трајању од 1 (једне) године, рачунајући од дана правноснажности пресуде и

- правноснажна пресуда Основног суда у Зајечару К 66/20 од 16.11.2023. године, којом је окривљени АА оглашен кривим због кривичног дела из члана 355. став 2. у вези

става 1. у вези члана 61. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 9 (девет) месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 15.10.2019. године у 8,20 часова до 16.10.2019. године у 10,00 часова, која се има извршити у просторијама у којима станује, без примене електронског надзора,

па је окривљени осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 2 (две) године, која ће се извршити у заводским условима, у коју му се има урачунати време проведено на издржавању казне затвора у просторијама у којима станује, у трајању од 8 (осам) месеци, на коју је осуђен пресудом Основног суда у Зајечару К 100/17 од 22.06.2017. године, а која је део јединствене казне затвора по пресуди Основног суда у Зајечару Кв 252/21 од 13.10.2021. године и време проведено у притвору почев од 15.10.2019. године у 8,20 часова до 16.10.2019. године у 10,00 часова, по пресуди Основног суда у Зајечару К 66/20 од 16.11.2023. године.

Истом пресудом према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета наведених у изреци пресуде, који се по правноснажности пресуде имају предати ПУ Зајечар, ради уништења.

Пресудом Вишег суда у Зајечару Кж1 71/25 од 05.08.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и пресуда Основног суда у Зајечару Кв 43/24 од 27.06.2025. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је окривљени АА, због повреде закона из члана 485. став 4. ЗКП у вези члана 32 Устава РС и члана 6. Европске конвенције о људским правима и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање или да исте преиначи и утврди да казне обухваћене застарелошћу не могу бити предмет јединствене казне.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости окривљеног АА, је недозвољен.

Одредбом члана 483. став 3. ЗКП, прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Из цитиране законске одредбе произилази да окривљени није овлашћен да сам поднесе захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке, већ је овлашћен да то учини искључиво преко браниоца.

Како је у конкретном случају окривљени АА лично поднео захтев за заштиту законитости, на шта по закону није овлашћен, то Врховни суд налази да је предметни захтев за заштиту законитости недозвољен, јер је поднет од стране неовлашћеног лица.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 483. став 3. ЗКП.

Записничар-саветник

Председник већа-судија

Андреа Јаковљевић,с.р.

Светлана Томић Јокић,с.р.

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић